

תמונה וסיפור

על תמונת השער בבטאון מס' 10 ועל רמי בן אבי צפדיה ז"ל

כתב: מודי בן-אבי צפדיה

א. חוברת מחקר בנושא כתר אר"צ

רמי בן-אבי צפדיה ז"ל

שמי מרדכי (מודי) בן-אבי ואני בן למשפחת באובה - צפדיה המפוארת.

בשנת 1988 למדתי בטכניון חיפה והוענקה לי מלגה על ידכם. תצלום המתעד את הענקת המלגה ניתן לראות בעמ' 47 של גליון דרכי אר"ץ מס' 4.

אבי, רחמים צפדיה ז"ל, היה אחד ממייסדי קהילת אר"ץ בחיפה, שימש כחונן של בית הכנסת והיה מעמודי התווך ששימר את מסורת הקהילה מדורי דורות. למוטר לציון את קולו הרחום ובקיאותו במקאמים ובמנגינות המתאימות לכל קטע וקטע בתפילות השבת והחג. בעת תפילתו בבית הכנסת, היה משתף את כל הקהל במנגינות המסורתיות וגורם לכל אדם, מקטן ועד גדול לשמחה ולהתרוממות הנפש.

ככ"א אדר א' תשנ"ז (1997) מסר אבא את נשמתו לבורא. בתום ימי השבעה, נערכה חוברת בנושא "כתר ארם צובא" ויהדות חלב, לזכרו של המנוח.

כל שנכתב בחוברת בעניין "כתר אר"ץ" ויהדות חלב, הינו פרי מחקרו של אבא ז"ל, לאחר שכיתת את רגליו בספריות השונות, אוניברסיטת חיפה וכדומה. החוברת המצ"ב מוגשת בהוקרה למרכז העולמי למורשת ארם צובא, ותוכנה מדבר בעד עצמו. כמו כן אני מצ"ב צילום של דף מעיתון מקומי שבו פורסמה כתבה בתום ימי השבעה לפטירתו של המנוח, רחמים צפדיה - רמי בן-אבי.

מן הראוי כי לקראת הוצאת הגליון הבא (מס' 11) תשקלו להעלות את זכרו של אבא על נס, לאור תרומתו הנכבדה לקהילה החלבית בחיפה.

פרטים נוספים תוכלו למדוד מהכתוב בתחילת החוברת וממר אברהם הללי שהיה חבר ילדות, עוד מספסל הלימודים בחלב.

ב. תמונת השער בגליון דרכי אר"ץ מס' 10.

במוצאי שבת של פרשת "יתרו", נערך בחיפה כנס לחברי העמותה.

במהלך הכנס קראנו את עשרת הדיברות בערבית ("עשר כלמאת"). באותו ערב כיבדתי ותכבדתי לקרוא את הדיבר השמיני בערבית, דבר שלא עשיתי מימי חיי. כשעליתי לדוכן לקרוא, מאוד התרגשתי ובמוחי עברו מחשבות כי, בעצם במקום זה אמור היה לעמוד אבא ולקרוא את הפסוקים בנוסח ה"אצלי".

במהלך הערב היציגתי לחברים ומכרים של הוריי, תצלום (שחור לבן) שצולם בבית הספר "תלמוד תורה" בחלב שבמרכזו יושבת אימי. לפתע מאחורי גבי קפץ הצייר אברהם שמי (שאותו לא היכרתי קודם לכן) ושאל אותי בתמיחה: "מה לך ולתצלום זה?" לשאלתו השבתי כי המורה שיושבת במרכז התמונה הינה אימי, מדמוזל זכיה ג'ואלה ז"ל. כששמע את תשובתי, חיבק אברהם את כתפיי ואמר לי: "אתה לא מתאר לעצמך איזה אושר גרמת לי עכשיו..." בהתרגשות ובהתלהבות הצטרפה לשיחה רעייתו של הצייר אברהם שמי ואמרה: "האם אינך יודע כי על תמונה זו עבד אברהם הרבה זמן, בכדי שתופיע כתמונת השער בגליון מס' 10 שייצא

